

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին
19.10.2020թ. թիվ 2011768560 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց
բավարարման թողնելու մասին

<<23>> 12 2020թ. 7-13- 15946

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ
Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Կարեն Առաքելյանի ՄԴ/152497-20 դիմումի
քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Լոռու մարզի Վանաձոր քաղաքի Նարեկացու փողոցի 4-րդ փակուղու 46-րդ
շենքի 46-րդ բնակարանի բնակիչ Կարեն Առաքելյանը, դիմումով խնդրում է
վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին
թիվ 2011768560 որոշումը՝ նշելով, որ իր մորաքրոջ տղան՝ Ն.Ղևոնդյանը վիրավոր
գտնվում էր <<Էրեբունի>> բժշկական կենտրոնում և հիվանդանոց գնալիս կատարել
է իրավախախտում, նշելով սոցիալական վիճակը խնդրում է ներել:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը
վարչական ակտն անվավեր ճանաչելու հիմք չի կարող հանդիսանալ հետևյալ
պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված
ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով
իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-
րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման
հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը
իրավախախտումն ամրագրած տեսանյութն է կամ լուսանկարը, որը պարունակում է
նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները: Ըստ նույն հոդվածի 2-րդ
մասի՝ որպես իրավախախտումը հիմնավորող ապացույց վարչական կամ դատական
կարգով բողոքարկման վարույթում կարող են օգտագործվել Վարչական
իրավախախտումների վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության օրենսգրքի 251-
րդ հոդվածով նախատեսված ապացույցները:

Հայաստանի Հանրապետությունում տեղադրված բոլոր արագաչափ սարքերը
ստուգաչափված են ՀՀ տնտեսական զարգացման և ներդրումների նախարարության
<<Չափագիտության ազգային ինստիտուտ>> ՓԲԸ-ի կողմից և դրանց արձանագրած
տվյալները համապատասխանում են իրականությանը և տրանսպորտային
միջոցների արագության փաստացի արագությանը:

<<Չափումների միասնականության ապահովման մասին>> օրենքի
պահանջներով պայմանավորված Հայաստանի Հանրապետությունում շահագործվող
բոլոր արագաչափ սարքերը սահմանված ժամկետում և կարգով ստուգաչափված են:

Այսպիսով՝ դիմումատուի վարած <<OPEL>> մակնիշի 36GD998 հաշվառման
համարանիշի տրանսպորտային միջոցը 03.10.2020թ-ին՝ ժամը 02:52-ին, Երևան
քաղաքի Արշակունյաց պողոտայի հատվածում երթևեկելով 83կմ/ժ արագությամբ,
հանելով արագաչափ սարքի հնարավոր սխալանքի 10կմ/ժ չափը՝ 60կմ/ժ

առավելագույն արագություն սահմանված ճանապարհահատվածում նշանի ազդման գոտում, գերազանցել է երթևեկության սահմանված արագությունը 13կմ/ժ-ով, ինչի համար պատասխանատվություն է նախատեսված <<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 124.4-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, ուստի դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին թիվ 2011768560 որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ըստ արագաչափ սարքի տեխնիկական բնութագրի՝ այն փոխադրամիջոցը, որի արագությունը համարվում է չափված, պետք է առնվազն մասամբ գտնվի նկարի երրորդ քառորդում՝ ընթացքի ուղղությամբ (գնահատման գոտի): Գնահատման գոտում չպետք է լինի միևնույն ուղղությամբ շարժվող որևէ այլ փոխադրամիջոց՝ նույնիսկ մասամբ: Հակառակ ուղղությամբ շարժվող փոխադրամիջոցները կարող են գտնվել գնահատման գոտում:

Վիճարկվող որոշման անհատական ծածկագրի տակ զետեղված լուսանկարի լրացուցիչ ուսումնասիրությամբ հստակ է դառնում, որ չի կարող կասկածի տակ դրվել իրավախախտումը հենց դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցով կատարված լինելու հանգամանքը, քանի որ միայն վերջինիս վարած ավտոմոբիլն է գտնվում լուսանկարի գնահատման գոտում:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել դիմումատուի կողմից ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը:

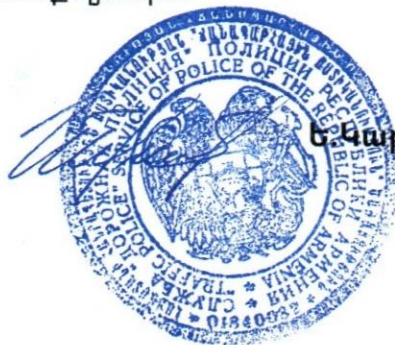
Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի խնդրանքին՝ իր նկատմամբ մեղմ վերաբերվելու վերաբերյալ նշելով իր սոցիալական ծանր վիճակը, ապա ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ունեցվող հակաիրավական, մեղավոր (դիտավորյալ կամ անզգույշ) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, իսկ ՀՀ Սահմանադրության 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմիններն ու պաշտոնատար անձինք իրավասու են կատարելու միայն այնպիսի գործողություններ, որոնց համար լիազորված են Սահմանադրությամբ կամ օրենքներով:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 19.10.2020թ. թիվ 2011768560 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակը ուղարկել Կարեն Առաքելյանին:

Կատարող՝ Հ. Կարապետյան
Հեռ. 011544783

Ե. Կարապետյան